

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۰۷/۱۴

جلیل غنی هروی

پاکستان در آستانه تنگنای انزوای سیاسی

روز پنجشنبه چهاردهم جولای جنرال رحمت الله نبیل رئیس پیشین اداره امنیت ملی افغانستان که یکی از مخالفین سر سخت پاکستان شمرده می شود، اسنادی را افشا نمود که دخالت مستقیم پاکستان در تخریب کاری ها در افغانستان و تربیه و تجهیز و تمویل گروه های دهشت افکن طالبان و شبکه حقانی را به اثبات می رساند. درین اسناد دیده می شود که دستگاه استخبارات نظامی پاکستان (آی-اس-آی) چگونه عملیات تخریبی را در افغانستان توسط این دو گروه طرح، تنظیم، تجهیز و تمویل و عملی می سازد و چگونه به قاتلین مردم افغانستان و تخریب کاران مکافات می دهد. بار ها آقای نبیل از دخالت مستقیم پاکستان در عملیات تخریبی در افغانستان یاد آور می شد ولی نه گوش شنوائی بود و نه هم وقعی به این گفتار او کسی قایل بود تا اینکه مجبور به ترک وظیفه گردید (اشتباه نشود که این نوشته در دفاع از آقای رحمت الله نبیل و یا حمایت از اوست بلکه حقایقی است که حالا افشای این اسناد آن را ثابت می سازد)

همه شاید به یاد داشته باشند که در زمان تصدی او به حیث رئیس عمومی امنیت ملی یکی از خواسته های پاکستان بر کناری او از این مقام و عدم اشتراک او در مذاکرات مقامات پاکستانی با مقامات افغانی بود زیرا پاکستان میدانست که او اسناد انکار نا پذیری را برای ثبوت ادعای دخالت پاکستان در افغانستان ارائه میدارد. و اینک بخش های از مکتوب های که هدایات و عملیات (آی-اس-آی) پاکستان را در افغانستان نشان می دهد:

سند نمبر ۴:

جولای ۲۰۱۴: مکتوب رسمی از دفتر مرکزی (آی-اس-آی) در اسلام آباد به دفتر MI-۴۲۲ در سوابه در خیبر پختونخواه فرستاده شده و به این دفتر هدایت داده که کسانی که در دسیسه حمله بر میدان هوایی کابل موفق شدند دو اعشاریه پنج میلیون روپیه پاکستانی برای هر یک از اشخاص ذیل داده است: حاجی خلیل حقانی، حاجی حکیم ولسوال، قاری ظاهر شاه و مولوی حکیم. علاوه بر آن به این دفتر هدایت داده شده که یک و نیم میلیون روپیه پاکستانی به خانواده های آنانی که درین حمله دخیل بودند اعانه داده شود.

یک روز قبل از آنکه این مکتوب صادر شود شورشیان بر میدان هوایی بین المللی کابل از یک عمارت نیمه تمام زیر ساختمان بر این میدان هوایی حمله کردند.

سند نمبر ۵ :

در ماه اپریل ۲۰۱۵ دفتر ۹۴۵ (آی-اس-آی) در خیبر پختونخواه در یک یادداشت رسمی در ششم اپریل ۲۰۱۵ به دفتر مرکزی در اسلام آباد نوشت: مامورین دفتر ۹۴۵ در ملاقاتی با توریالی رئیس شبکه و جنگجویان همکار او در ۵ اپریل ۲۰۱۵ به آنها وظیفه داده شد که رهبران شیعه ها را در ولایات هرات، کابل و فراه اختطاف نمایند. علاوه بر آن دو ملیون روپیه پاکستانی به اشتراک کنندگان این ملاقات تادیه گردید.

سند نمبر ۶ مارچ ۲۰۱۵ :

از دفتر ساحوی (آی-اس-آی) به دفتر مرکزی در اسلام آباد و راولپندی: «رهبران شورای طالبان کویته در باره عملیه صلح با حکومت افغانستان جلسه داشتند که در آن قوماندانهای کلیدی این شوری اشتراک کرده بودند. آنها در باره منافع مشترک و سیاست های که قبلاً به آنها داده شده بود صحبت کردند. علاوه بر آن مامورین مربوط هدایات لازم را به اعضای این شوری در باره این عملیه دادند. بی مناسبت نیست که گفته شود درین یادداشت تذکر داده شده بود (CID-۹۴۵) تمام مواد و شرایط قبلی را آن طوریکه از طرف دفتر مرکزی هدایت داده شده بود به آنها داد. پس از آن تصمیم شوری مشترک خواهد بود و رسانیدن آن حق تقدم دارد.

سند دیگر: از دفتر ساحوی (آی-اس-آی) در پیشاور به مرکز قوماندانی در راولپندی. انعام ربانی یک مامور (آی-اس-آی) به دفتر مرکزی در راولپندی گزارش داد.

«بر اساس هدایات دفتر مرکزی (آی-اس-آی) این دفتر به ایجنت های خود هدایت داد که عطا محمد و حافظ لقمان دو قوماندان شبکه حقانی را تحت رهبری مولوی زار محمد به پایگاه نظامی اردو در ساحه داتا خیل میرانشاه در وزیرستان شمالی انتقال دهند. این دو قوماندان بالاخره با لباس پولیس به یک پایگاه اردو انتقال داده شدند. در سند دیگری می خوانیم: از دفتر مرکزی به دفتر ساحوی در نو شهره:

غلام عباس دگرمن اردو می نویسد: «دفتر مرکزی (آی-اس-آی) به واحد های ۹۴۵ و ۹۳۵ هدایت داده که تمام جنگجویان شبکه حقانی را به میرانشاه، توپچی و میر علی تحت حمایت اردو انتقال دهید»

مکتوب (آی-اس-آی) اگست ۲۰۱۴. از دفتر ساحوی پیشاور به قوماندانی مرکزی در راولپندی.

یک دگر من پاکستانی می نویسد: «میخواهم به اطلاع برسانم که ملاقاتی بین حافظ گل بهادری از گروه حفیظ گل بهادر با مولوی حمد الله یک قوماندان طالبان افغان دایر شد. هدف عمده این ملاقات تهیه خانه های کرائی به رهبران طالبان افغان در حیات آباد و تهکال در پیشاور بود که از مناطق دور دست میرانشاه به اینجا آورده شده اند. علاوه بر آن وسایط زره دار و محافظین باید برای امنیت و فعالیت های آنها فراهم گردد»

روز سه شنبه کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان کانگرس ایالات متحده جلسه استماعیه ای تحت عنوان «پاکستان دوست یا دشمن» دایر نمود که در آن هم اعضای این کمیته و هم شاهدان و محققین امور سیاسی به شمول زلمی خلیل زاد سفیر پیشین ایالات متحده آمریکا در افغانستان و عراق و ملل متحد نظریات شانرا در مورد

سیاست پاکستان در قبال افغانستان و بازی دو گانه ای که با ایالات متحده آمریکا شریک استراتژیژیک افغانستان بازی می کند، ارائه داشتند. مجموع نظریات بر این چند نکته خلاصه شده می تواند:

۱ - از کمک های مالی که ایالات متحده آمریکا برای مبارزه با دهشت افگنی پس از سال ۲۰۰۱ به پاکستان داده آن کشور برای تقویه، تجهیز و تمویل گروه های دهشت افگنی که علیه دولت افغانستان و قوای کمکی جهان در افغانستان می جنگند استفاده کرده است.

۲ - پاکستان تنها آن گروه های دهشت افگن را هدف قرار داده که برای پاکستان خطری محسوب می شده اند.

۳ - پاکستان طرح و تطبیق نقشه های را رهبری و تنظیم نموده که برای کشتار مردم افغانستان و قوای بین المللی در افغانستان در نظر گرفته شده است.

۴ - پاکستان به رهبران و قوماندانهای طالبان و شبکه حقانی پناه داده و از آنها حفاظت و حمایت نموده است.

۵ - کمک های ایالات متحده به پاکستان با مبارزه آن کشور علیه دهشت افگنی مشروط ساخته شود .

همه این نظریات با افشای اسنادی که رحمت الله نبیل ارائه نموده دخالت پاکستان را در حمایت از دهشت افگنان به اثبات می رساند. این اسناد در زمانی افشا می گردد که زلمی خلیل زاد در مصاحبه خود در رابطه با افغانستان اظهار داشت که حکومت افغانستان باید اسنادی را در مورد مداخله پاکستان در افغانستان و حمایت از گروه های دهشت افگن جمع آوری و به شورای امنیت ملل متحد شکایت و این اسناد را ارائه نماید.

کانگرس و حکومت ایالات متحده هم در روشنائی و توضیحات نخبگان سیاسی و محققین پالیسی های این کشور در حال تدوین و طرح پالیسی جدیدی در برابر پاکستان است.

مزید بر آن جامعه ملل هم به این نتیجه رسیده است که باید جلو انتشار دهشت افگنی از پاکستان به منطقه و جهان گرفته شود. در هر جایی که انفجاری رخ میدهد، انتحاری به وقوع می پیوندد، تخریباتی صورت می گیرد، یک عمل دهشت افگانه انجام می شود، قتل و کشتاری رخ میدهد ریشه ای آن به پاکستان می رسد و رد پای آن از پاکستان بدست می آید. در حملات اخیر در عربستان سعودی هم کسی که در جده دست به یک انفجار انتحاری زد عبد الله خان نام داشت و از پاکستان بود و به تعقیب سه حادثه دهشت افگنی در مدینه منوره، جده و قطیف، عربستان سعودی نزده نفر را باز داشت کرد که دوازده نفر آنها پاکستانی بودند.

این فقط آخرین نمونه از دست داشتن دهشت افگنانی که یا در پاکستان تربیه شده اند و یا هم از اتباع آنکشور هستند و یا هم ارتباطی با گروه های دهشت افگن مستقر در پاکستان دارند، بود. پایگاه فعلی القاعده در پاکستان و حضور ایمن الظواهری رهبر القاعده و رهبری طالبان در پاکستان و بیعت ایمن الظواهری به هبت الله رهبر طالبان، خود گویای دخالت مستقیم پاکستان در عملیات دهشت افگنی، حفاظت و پشتیبانی آن کشور از دهشت افگنی است.

شنبه گذشته کنفرانس سران پیمان ناتو در وارسا جلسه نموده و ضمن بر رسی اوضاع جهان و آزمونهای که متحدین غربی در جهان با آن مواجه هستند، موضوع افغانستان و مبارزه با دهشت افگنی را در منطقه نیز ارزیابی نموده و بار دیگر تائید کردند که افغانستان یکی از کشور های است که در خط مقدم جبهه جنگ و مبارزه با دهشت

افگنی قرار دارد و بار دیگر تعهدات شان را برای کمک های مادی و تخنیکی درین راستا به افغانستان تجدید نمودند.

دو روز قبل از آن بارک اوباما رئیس جمهور ایالات متحده امریکا که سال گذشته اعلام داشت تعداد سربازان امریکائی را در افغانستان در سال ۲۰۱۶ به پنج هزار و پنجد تقلیل خواهد داد و در سال آینده این تعداد را به سه هزار نفر برای حفاظت از تاسیسات امریکا در افغانستان کاهش خواهد داد، اعلام داشت که با در نظر داشت اوضاع افغانستان و شدت جنگ و بنا بر توصیه و پیشنهاد قوماندانهای نظامی امریکا در افغانستان و وزارت دفاع این کشور، تنها به تعداد یک هزار و چهار صد سرباز کاهش می دهد و هشت و هزار و هفتصد و پنجاه نظامی را در افغانستان نگه خواهد داشت که از آن جمله ۲۱۵۰ سرباز کلاً به مبارزه علیه دهشت افگنی توظیف می گردند، سه هزار و سه صد نظامی دیگر ماموریت حمایتی خواهند داشت و سه هزار و سه صد نظامی دیگر ماموریت مشوره و رهنمائی به سربازان افغان را خواهند داشت.

منشی عمومی پیمان ناتو هم در وارسا اعلام داشت که این پیمان شش هزار و هفتصد نظامی را برای حمایت قاطع در افغانستان توظیف می نماید.

مزید بر آن ایالات متحده چهارصد سرباز دیگر را در کشوری بیرون از افغانستان مستقر میسازد که در صورت ضرورت برای ماموریت بزودترین فرصت به افغانستان خواهند رفت.

پیمان ناتو همچنان موافقت نموده که تا سال ۲۰۲۰ قوای امنیتی افغانستان را تمویل نماید. کشور های عضو ناتو سالانه پنج میلیارد دالر مصارف قوای نظامی افغانستان را تعهد نمودند.

از سال ۲۰۰۱ که رژیم طالبان سقوط داده شد مصارف جنگ افغانستان به بیش از یک تریلیون دالر رسیده است و دو هزار و پنجد جوان امریکائی اعم از دختر و پسر درین جنگ جان های شان را از دست داده اند.

طی همین مدت ایالات متحده امریکا سی و سه میلیارد دالر برای پاکستان در مبارزه علیه دهشت افگنی کمک کرده است ولی پاکستان بجای این که با دهشت افگنی مبارزه نماید و در راه تامین صلح در افغانستان همکاری کند، نه تنها اینکه از گروه های مخالف دولت افغانستان حمایت و پشتیبانی نموده بلکه در تربیه، تجهیز و بسیج آنها به افغانستان و طرح و تطبیق عملیات تخریب کارانه و قتل مردم بی گناه افغانستان و قوای بین المللی در افغانستان کمک کرده است.

از جانب دیگر هفته گذشته سناتور جان مک کین، سناتور بن سسی، سناتور جو دنلی و سناتور لینزی گراهام، چهار سناتور ایالات متحده از پاکستان و افغانستان دیدن نمودند و به پاکستان از عدم همکاری او در مبارزه علیه دهشت افگنی و تامین صلح در افغانستان هشدار دادند. این سناتوران از جمله سناتور جان مک کین یکی از طرفداران سر سخت افغانستان گفت پاکستان یک فرصت دیگر را برای اثبات همکاری اش تقاضا کرده است. از گفتار این سناتوران چنین بر می آید که این آخرین فرصت به پاکستان خواهد بود. در جلسه استماعیه گانگرس همچنان از منزوی ساختن پاکستان مثل کوریای شمالی هم سخن زده شد، همانطوریکه زلمی خلیل زاد در یکی از

مصاحبه هایش در هفته گذشته اظهار داشت که پاکستان یک کشور دارای بم ذروی ولی منزوی مثل کوریای شمالی خواهد بود.

اما پاکستان به نیرنگ بازی ها با غرب مخصوصاً ایالات متحده ادامه میدهد و چنانچه آقای خلیلزاد هم در بیانیه گواهی خود در کانگرس این موضوع را خاطر نشان ساخت. پاکستان در صدد تشکیل یک حکومت ضعیف و گوش به فرمان در افغانستان است که:

«خواب است و خیال است و محال»

پایان

